

ע"פ 4611/18 - סמי נאסר נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פלייט

ע"פ 4611/18

לפני:

כבוד השופט נ' סולברג
כבוד השופט ד' מינץ
כבוד השופט א' שטיין

המערער:

סמי נאסר

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים
(כב' השופט ר' כרמל) מיום
1.5.2018 בת"פ 802-12-16

תאריך הישיבה:

21.2.2019

בשם המערער:

עו"ד יוסי זילברברג; עו"ד עומרי שטרן

בשם המשיבה:

עו"ד הדר פרנקל

פסק דין

השופט ד' מינץ:

ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופט ר' כרמל) מיום 1.5.2018 בת"פ 802-12-16, במסגרתו הורשע המערער בעבירה של פציעה בנסיבות מחמירות, בעבירה של החזקת סכין, ובעבירה של חבלה מכוונה מחמירה.

1. על פי המתואר בכתב האישום, המערער פגש ביום 16.11.2016 אדם בשם סמי רזאללה (להלן: סמי). בין השניים התפתח ויכוח, כשלפתע קירב המערער את ראשו לראשו של סמי, תפס בחולצתו ובידו השנייה שלף סכין והצמידה לצווארו. סמי דחף את המערער ואחז את הסכין. לאחר מכן משך המערער את הסכין וכתוצאה מכך נגרם לסמי חתך בכף ידו הימנית. נטען גם כי המערער נשך את סמי בכף ידו הימנית (להלן: האישום הראשון). עוד הואשם המערער בכך שלמחרת היום הגיע ביחד עם אחרים, כאשר הוא חמוש באקדח, למקום בו ישבו מספר אנשים, וביניהם סמי וכמה מבני משפחתו. המערער ירה בתחילה מספר יריות באוויר ואז כיוון את האקדח לכיוון סמי ובני משפחתו וירה לעברם חמישה כדורים. אחד מהכדורים פגע בבן משפחתו של סמי, איהברזאללה (להלן: איהב), וגרם לפציעתו ברגלו (להלן: האישום השני).
2. לאחר הוכחות, הרשיע בית המשפט המחוזי את המערער בעבירה של חבלה ופציעה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 334 בנסיבות סעיף 335(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק), בעבירה של החזקת סכין, לפי סעיף 186 לחוק, ועבירה של חבלה בכוונה מחמירה לפי סעיפים 329(א)(1) ו-329(א)(2) לחוק.
3. במסגרת גזר הדין עמד בית המשפט המחוזי על הפגיעה הקשה שפגע המערער בערך המוגן של קדושת הגוף והחיים ושלמות הגוף והביטחון האישי. המתחם שקבע בית המשפט המחוזי לאישום הראשון נע בין 10 ל-24 חודשי מאסר, ו-4-6 שנות מאסר בגין המעשים שפורטו במסגרת האישום השני. נוכח זאת, גזר בית המשפט המחוזי עונש מאסר בפועל של חמש וחצי שנים, מאסר מותנה לתקופה של 10 חודשים כאשר התנאי הוא שהמערער לא יעבור עבירה מסוג פשע בתוך 3 שנים מיום שחרורו, ופיצוי בסך של 2,500 ש"ח לסמי ובסך של 7,500 ש"ח לאיהבאב.
4. בתחילה ערער המערערה על הכרעת הדין והן על גזר הדין. אולם בדיון לפנינו, בהמלצתנו, זנח את הערעור על הכרעת הדין. באשר לגזר הדין, טען המערער כי שגה בית המשפט המחוזי בקביעת מתחמי הענישה שונים בגין כל אחד מהאישומים, והיה עליו לקבוע מתחם ענישה אחד הנע בין 10 ל-15 חודשי מאסר בפועל. מעבר לכך, טען המערער כי גם העונש שהושת בתוך המתחם שנקבע חמור יתר על המידה ומתעלם מנסיבותיו האישיות, מנסיבות ביצוע העבירות ומקיומה של סולחה בין משפחת רזאללה לבינו. באת-כוח המדינה סמכה ידיה על גזר דינו של בית המשפט המחוזי וטענה במסגרת הדיון כי אין מדובר בענישה מחמירה. צוין כי הירי בוצע בכיכר מרכזית, כאשר פוטנציאל הסכנה ממעשיו של המערער היה גדול.
5. לאחר שמיעת טיעוני באי-כוח הצדדים, הגענו לכלל מסקנה כי יש מקום להפחית במידת מה את עונש המאסר שהושת על המערער. אין ספק כי מעשיו של המערער חמורים הם. בית משפט זה חזר ושנה את הסכנות הגלומות בתופעה של שימוש בנשק חם לשם פתרון סכסוכים, ואת החומרה המיוחדת הטמונה בשימוש בנשק חם בתוך שטח עירוני (ראו למשל: ע"פ 32/14 עמאש נ' מדינת ישראל (17.9.2015)). וככלל, יש מקום לענישה מחמירה במקרים אלה. וזאת מבלי להתייחס לעבירות הנוספות בהן הורשע המערער, חבלה ופציעה בנסיבות מחמירות והחזקת סכין. אולם, דומה כי בענייננו לא נתן בית המשפט המחוזי משקל מספיק לכך שעברו הפלילי של המערער אינו מכביד, לנסיבותיו האישיות ולעובדה שנערכה סולחה בין הצדדים (ראו: ע"פ 9936/02 זבידאת נ' מדינת ישראל (31.12.2003)). כמו כן, כפי שצוין לעיל, המערער חזר בו מהערעור על הכרעת הדין. ניתן לראות בכך קבלת אחריות חלקית, גם אם באיחור, בגין מעשיו ואף מטעם זה יש מקום להקלה מסוימת בעונשו.
6. אנו מקבלים אפוא את הערעור, ומעמידים את עונש המאסר על 50 חודשי מאסר בפועל, כאשר תחילת

תקופת המאסר מיום מעצרו של המערער. יתר העונשים שנגזרו על המערער ייוותרו על כנם.

ניתן היום, ג' באדר בהתשע"ט (10.3.2019).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט
